

МАТЕМАТИКА ТА МЕХАНІКА

Математичний аналіз

УДК 517.537.72 + 517.548.9

DOI: 10.31471/2304-7399-2022-17(64)-9-21

ВИПАДКОВІ БАНАХОВО-ЗНАЧНІ РЯДИ ДІРІХЛЕ ЗІ ЗРОСТАЮЧОЮ ДЕТЕРМІНОВАНОЮ ПОСЛІДОВНІСТЮ ДОДАТНИХ ПОКАЗНИКІВ

М. Р. Куриляк, О. Б. Скасків*Львівський національний університет імені Івана Франка;**79000, вул. Університетська 1, м. Львів, Україна;**e-mail: olskask@gmail.com, mega_shim@ukr.net*

У статті розглядаються випадкові ряди Діріхле вигляду $F_\omega(z) = \sum_{k=0}^{+\infty} f_k(\omega) e^{z\lambda_k}$, де (λ_k) – деяка послідовність, для якої $0 = \lambda_0 < \lambda_k < \lambda_{k+1} \rightarrow +\infty (1 \leq k \rightarrow +\infty)$, а $(f_k(\omega))_{k=0}^{+\infty}$ – послідовність випадкових величин на ймовірнісному просторі $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbf{P})$. Кожне відображення $f_k(\omega): \Omega \rightarrow \mathbb{B}$ є таким, що $\|f_k(\omega)\|$ – вимірна функція відносно пари σ -алгебр \mathcal{A} та $\mathcal{B}(\mathbb{R})$, де $(\mathbb{B}, \|\cdot\|)$ – комплекснозначний банахів простір. Основними твердженнями роботи є теореми 1 і 2, які стосуються оцінок абсцис збіжності вказаних вище рядів.

Ключові слова: формальні ряди Діріхле, випадкові коефіцієнти, комплекснозначний банахів простір, абсциса збіжності, абсциса абсолютної збіжності.

1. Вступ. Нехай $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbf{P})$ – ймовірнісний простір, $(\mathbb{B}, \|\cdot\|)$ – комплекснозначний банахів простір; зокрема, це може бути $(\mathbb{B}, \|\cdot\|) = (\mathbb{C}, |\cdot|)$, тобто, комплексною площиною з евклідовою нормою. Нехай $\Lambda = (\lambda_k)_{k=0}^{+\infty}$ – зростаюча до $+\infty$ послідовність невід’ємних чисел, а $\mathbf{f} = (f_k(\omega))_{k=0}^{+\infty}$ – послідовність банахово-значних випадкових величин на $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbf{P})$, тобто, кожне відображення $f_k(\omega): \Omega \rightarrow \mathbb{B}$ є таким, що $\|f_k(\omega)\|$ – вимірна функція відносно пари σ -алгебр \mathcal{A} та $\mathcal{B}(\mathbb{R})$. У тако-

му випадку писатимемо, що $\mathbf{f} \in \mathbb{B}^\infty$. Надалі, Λ – це послідовність показників, а $\mathbf{f} \in \mathbb{B}^\infty$ – послідовність коефіцієнтів ряду Діріхле вигляду

$$F(z) = F(z, \omega) = \sum_{k=0}^{+\infty} \uparrow f_k(\omega) e^{z\lambda_k}. \quad (1)$$

Клас таких формальних рядів Діріхле позначатимемо через $\mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$.

У випадку комплексної площини \mathbb{C} , тобто, $\mathbb{B} = \mathbb{C}$ (випадок рядів Діріхле з випадковими комплексно-значними коефіцієнтами), писатимемо просто $\mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty) := \mathcal{D}(\Lambda)$.

Відзначимо, що у випадку коли $\mathbf{m} = (m_k)_{k=0}^{+\infty}$ – зростаюча послідовність цілих чисел $m_k \in \mathbb{Z}_+(k \in \mathbb{Z}_+)$, де $\mathbb{Z}_+ := \mathbb{N} \cup \{0\}$, а $\mathcal{K}(\mathbf{m})$ – клас формальних випадкових степеневих рядів вигляду

$$f(s) = f(s, \omega) = \sum_{k=0}^{+\infty} \uparrow f_k(\omega) s^{m_k} (s \in \mathbb{C}, \omega \in \Omega), \quad (2)$$

то вибираючи $\lambda_k \equiv m_k$, $s = e^z$, з останнього ряду отримуємо ряд Діріхле вигляду (1) з детермінованою послідовністю цілих невід’ємних показників $\lambda_k \equiv m_k (k \geq 0)$.

Зазначимо, що у статтях [2, 3, 4], зокрема, досліджувались граничні значення аналітичних функцій в одиничному крузі зі значеннями у сепарабельному банаховому просторі, дуальному до деякого іншого банахового простору. У статтях [5, 6, 8, 9] досліджувались різноманітні проблеми (в тому числі і проблеми збіжності), що стосуються рядів Діріхле з класу $\mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$.

Зауважимо спочатку, що як і у випадку звичайних степеневих рядів, радіус збіжності $R(\omega) := R(\omega, \mathbf{m})$ ряду вигляду (2) з $f_k \in \mathbb{B}^\infty$ можна знайти за формулою Коші-Адамара

$$\frac{1}{R(\omega, \mathbf{m})} = \overline{\lim}_{k \rightarrow +\infty} \sqrt[m_k]{\|f_k(\omega)\|} := q(\omega)$$

для фіксованого $\omega \in \Omega$ (див. [1, доведення твердження VII, 3.8]). Тобто, ряд збіжний за нормою в крузі $\{z: |z| < R\}$, $R = \frac{1}{q(\omega)}$ і розбіжний в кожній точці зовнішності цього круга. У випадку послідовності \mathbf{f} незалежних комплексно-значних випадкових величин f_k за законом нуля і одиниці Колмогорова (див., наприклад, [10]) випадкова величина $R(\omega)$ є майже напевно (м.н.) стала, тобто $R(\omega) = R \in [0, +\infty]$ м.н. Випадок коли $(|f_k(\omega)|)$ однаково розподілені незалежні випадкові величини розглянуто при $m_k = k (k \geq 0)$ в [11], а для довільної послідовності $\mathbf{m} = (m_k)$ в [12]. Випадок попарно незалежних випадкових величин $(|f_k(\omega)|)$ і $m_k = k (k \geq 0)$ розглянуто в [13]. У статті [15] розглянуто випадок довільної послідовності $\mathbf{m} = (m_k)$, коли $(|f_k|)$ є послідовністю, в загальному, неоднаково розподілених попарно незалежних випадкових величин. А у статті [14] подібні твердження доведено для рядів Діріхле вигляду (1) з довільною зростаючою до нескінченності детермінованою послідовністю показників $\lambda_k(\omega) \equiv \lambda_k$. У статтях [16, 17] подібне розглянуто для рядів Діріхле з детермінованими комплексними коефіцієнтами і випадковими дійсними попарно незалежними показниками, а у

статті [18] – для рядів Діріхле з випадковими невід’ємними показниками і випадковими комплексно-значними коефіцієнтами.

Наш розгляд розпочнемо з рядів Діріхле вигляду (1) з детермінованою зростаючою до нескінченності послідовністю невід’ємних показників, тобто, такою послідовністю Λ , що $\lambda_k(\omega) \equiv \lambda_k (k \geq 0)$, $0 = \lambda_0 < \lambda_k < \lambda_{k+1} \rightarrow +\infty (1 \leq k \rightarrow +\infty)$. А потім у вигляді наслідків отримаємо аналоги теорем з [15] для степеневих рядів з класу $\mathcal{K}(\mathbf{m})$ вигляду (2), де $f_k(\omega) \in \mathbb{B}(\omega \in \Omega, k \geq 0)$ такі, що $(\|f_k(\omega)\|)$ є послідовністю попарно незалежних випадкових величин.

2. Випадкові банахово-значні ряди Діріхле. Нехай $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbf{P})$ – ймовірнісний простір, а $\mathbf{f} = (f_k(\omega))_{k=0}^{+\infty}$ – послідовність комплекснозначних випадкових величин на ньому. Нехай $\Lambda = (\lambda_k)_{k=0}^{+\infty}$ – зростаюча до $+\infty$ послідовність невід’ємних чисел $\lambda_k \in \mathbb{R}_+ (k \in \mathbb{Z}_+)$, де $\mathbb{R}_+ := [0, +\infty)$, а $F \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$, тобто, є формальним випадковим рядом Діріхле вигляду (1).

Через $\sigma_{36}(F, \omega)$ і $\sigma(F, \omega) := \sigma_a(F, \omega)$ позначимо, відповідно, абсциси збіжності за нормою і абсолютної збіжності, тобто, найбільші значення тих x , що для всіх $\sigma < x$, у першому випадку,

$$\lim_{N \rightarrow +\infty} \|F(\sigma + iy) - \sum_{k=0}^N f_k(\omega) e^{(\sigma + iy)\lambda_k}\| = 0,$$

а у другому випадку, крім цього, виконується $\sum_{k=0}^{+\infty} \|f_k(\omega)\| e^{\sigma \lambda_k} < +\infty$.

Відомо ([20]–[22]), що для $F \in \mathcal{D}(\Lambda)$ і фіксованого $\omega \in \Omega$

$$\sigma_a(F, \omega) \leq \sigma_{36}(F, \omega) \leq \alpha_0(F, \omega) := \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln |f_k(\omega)|}{\lambda_k} \leq \sigma_a(F, \omega) + \tau(\Lambda), \quad (3)$$

де $\tau(\Lambda) := \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \frac{\ln n}{\lambda_n}$. Якщо $\tau(\Lambda) = 0$, то для фіксованого $\omega \in \Omega$ звідси негайно маємо $\sigma_{36}(F, \omega) = \sigma(F, \omega) = \alpha_0(F, \omega)$.

Якщо послідовність \mathbf{f} є послідовністю незалежних випадкових величин $(f_k(\omega))$, то за законом нуля і одиниці Колмогорова ([10, с.43]) випадкова величина $\sigma(F, \omega)$ є майже напевно (м.н.) сталою, тобто, $\sigma(F, \omega) = \sigma \in [0, +\infty]$ м.н.

У статтях [23, 24] розглядалось питання про абсциси збіжності випадкових рядів Діріхле з класу $\mathcal{D}(\Lambda)$ у випадку $\tau(\Lambda) < +\infty$. Так, у статті [23, теорема 1] доведено, що у випадку, коли $f_k(\omega) = a_k Z_k(\omega)$, $\tau(\Lambda) < +\infty$, $\lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln |a_k|}{\lambda_k} = +\infty$, а для математичних сподівань виконується умова

$$(\exists \alpha > 0)(\forall k \geq 0): \mathbf{M}|Z_k|^\alpha < +\infty, \quad (4)$$

то $\sigma_a(F, \omega) = +\infty$ м.н. Якщо, крім цього, $\overline{\lim}_{k \rightarrow +\infty} k/\lambda_k < +\infty$ (звідси випливає, що $\tau(\Lambda) = 0$) і

$$(\exists \beta > 0)(\forall k \geq 0): \mathbf{M}|Z_k|^{-\beta} < +\infty, \quad (5)$$

то ([23, теорема 3]) з умови $\lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln |a_k|}{\lambda_k} = 0$ випливає, що $\sigma_a(F, \omega) = 0$ м.н. Не складно зауважити, що те ж саме отримаємо, якщо м.н. для всіх достатньо великих k виконуються нерівності $k^{-\gamma} \leq |Z_k(\omega)| < k^\gamma$, $\gamma > 0$. Останні ж нерівності за лемою Бореля-Кантелі випливають з умов (4) і (5) (що виконуються для всіх досить великих k), наприклад, з $\gamma = \max\{2/\alpha, 2/\beta\}$.

Найзагальніше, той самий висновок отримаємо коли

$$\lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln |Z_k(\omega)|}{\lambda_k} = 0 \text{ м. н.} \quad (6)$$

Власне в статті [14] для класу рядів Діріхле \mathcal{D} знаходимо твердження, аналогом якого є таке твердження.

Твердження 1. Нехай $\tau(\Lambda) = 0$, $F \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$ і має коефіцієнти вигляду $f_k(\omega) = a_k Z_k(\omega)$, $a_k \in \mathbb{B}$. Якщо виконується умова (6), то м.н.

$$\sigma_{3\beta}(F, \omega) = \sigma(F, \omega) = \alpha_0 := \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|a_k\|}{\lambda_k}. \quad (7)$$

Доведення. Спочатку доведемо, що для фіксованого $\omega \in \Omega$

$$\sigma(F, \omega) \leq \sigma_{3\beta}(F, \omega) \leq \alpha_0(F, \omega) := \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} \leq \sigma(F, \omega) + \tau(\Lambda), \quad (8)$$

Нерівність $\sigma(F, \omega) \leq \sigma_{3\beta}(F, \omega)$ – очевидна. Нехай тепер $x \in (-\infty, \sigma_{3\beta}(F, \omega))$ – довільне. Оскільки,

$$\begin{aligned} \|f_N\| e^{x\lambda_N} &\leq \|F(x + iy) - \sum_{k=0}^N \checkmark f_k e^{(x+iy)\lambda_k}\| + \\ &+ \|F(x + iy) - \sum_{k=0}^{N-1} \checkmark f_k e^{(x+iy)\lambda_k}\| \rightarrow 0 (N \rightarrow +\infty), \end{aligned}$$

то $-\ln \|f_N\| - x\lambda_N \rightarrow +\infty$ ($N \rightarrow +\infty$), звідки $-\ln \|f_N\| \gg x\lambda_N$ ($N \rightarrow +\infty$), тому

$$\alpha_0(F, \omega) := \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} \geq x.$$

Залишається пригадати, що $x \in (-\infty, \sigma_{3\beta}(F, \omega))$ – довільне і спрямувати $x \rightarrow \sigma_{3\beta}(F, \omega) - 0$. Отже, $\sigma_{3\beta}(F, \omega) \leq \alpha_0(F, \omega)$.

Доведемо тепер, що $\alpha_0(F, \omega) \leq \sigma(F, \omega) + \tau(\Lambda)$. Міркуючи від супротивного, припустимо, що $4\varepsilon := \alpha_0(F, \omega) - (\sigma(F, \omega) + \tau(\Lambda)) > 0$, і виберемо $x = \alpha_0(F, \omega) - \varepsilon - (\tau(\Lambda) + 2\varepsilon)$. Тоді, $x = \alpha_0(F, \omega) - \tau(\Lambda) - 3\varepsilon = \sigma(F, \omega) + \varepsilon > \sigma(F, \omega)$. З іншого боку, за означенням $\tau(\Lambda)$, для всіх досить великих $k \geq k_0$ виконується $\lambda_k > \frac{\ln k}{\tau + \varepsilon}$, а за означенням $\alpha_0(F, \omega)$ маємо $-\ln \|f_k(\omega)\| \gg (\alpha_0(F, \omega) - \varepsilon)\lambda_k$. Тому, для всіх досить великих k ($k \geq k_0$)

$$\begin{aligned} \|f_k(\omega)\| e^{x\lambda_k} &< \exp\{(x - \alpha_0(F, \omega) + \varepsilon)\lambda_k\} = \exp\{-(\tau(\Lambda) + 2\varepsilon)\lambda_k\} < \\ &< \exp\{-(\tau(\Lambda) + 2\varepsilon)/(\tau(\Lambda) + \varepsilon) \ln k\}. \end{aligned}$$

Отже, $\sum_{k=0}^{+\infty} \|f_k(\omega)\| e^{x\lambda_k} < +\infty$. Звідси, $\sigma(F, \omega) \geq x > \sigma(F, \omega)$. Суперечність.

Твердження 1 тепер елементарно отримуємо з (8). Справді, за умовою (6), з (8) отримуємо

$$\begin{aligned} \sigma(F, \omega) &= \sigma_{3\delta}(F, \omega) = \alpha_0(F, \omega) = \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} = \\ &= \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|a_k\| - \ln |Z_k(\omega)|}{\lambda_k} = \\ &= \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|a_k\|}{\lambda_k} + \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln |Z_k(\omega)|}{\lambda_k} = \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|a_k\|}{\lambda_k}. \end{aligned}$$

Нескладно зрозуміти, що у випадку $\alpha_0 = +\infty$ для рівності $\sigma_\alpha(F, \omega) = +\infty$ м.н. замість умови $\tau(\Lambda) = 0$ достатньо, щоб $\tau(\Lambda) < +\infty$. Власне, правильне таке твердження.

Твердження 2. Нехай $\tau(\Lambda) < +\infty$, $F \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$ і має коефіцієнти вигляду $f_k(\omega) = a_k Z_k(\omega)$, $a_k \in \mathbb{B}$. Якщо $\alpha_0 := \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|a_k\|}{\lambda_k} + \infty$ і виконується умова

$$\overline{\lim}_{k \rightarrow +\infty} \frac{\ln |Z_k(\omega)|}{\lambda_k} < +\infty \text{ м.н.},$$

то $\sigma_{3\delta}(F, \omega) = \sigma(F, \omega) + \infty$ м.н.

Доведення. За нерівністю (8) маємо $\sigma(F, \omega) \geq \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} - \tau(\Lambda)$,

тому, за умовою, м.н.

$$\begin{aligned} \sigma(F, \omega) &\geq \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|a_k\| - \ln |Z_k(\omega)|}{\lambda_k} - \tau(\Lambda) \geq \\ &\geq \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|a_k\|}{\lambda_k} - \overline{\lim}_{k \rightarrow +\infty} \frac{\ln |Z_k(\omega)|}{\lambda_k} - \tau(\Lambda) = +\infty. \end{aligned}$$

У статтях [16, 18] відзначається, що умову (6) можна замінити умовою на послідовність функцій розподілу випадкових величин ($|Z_k(\omega)|$).

У статтях [14, 16, 17, 18, 19] у загальному випадку рядів з класу $\mathcal{D}(\Lambda)$ знайдено подібну умову, яка виявляється і у певному сенсі близькою до необхідної, і яка гарантує, що абсциса збіжності ряду Діріхле $F(z, \omega)$ м.н. дорівнює наперед заданому дійсному числу. У цьому пункті метою є встановлення оцінок абсцис збіжності випадкових банаховозначних рядів Діріхле, з яких, зокрема, впливатиме щойно описаний ефект.

Наступний варіант леми Бореля-Кантелі дозволить нам, як і у статтях [14, 16, 17, 18, 19], замість умови сукупної незалежності послідовності випадкових величин використовувати умову їхньої попарної незалежності.

Лема 1. Нехай (A_k) – довільна послідовність подій, тобто, $A_k \in \mathcal{A}$ ($k \in \mathbb{N}$). Виконуються наступні твердження:

1. Якщо збігається ряд $\sum_{k=0}^{+\infty} \mathbb{P}(A_k)$, то серед подій (A_k) з ймовірністю, що дорівнює одиниці, відбувається лише скінченна їх кількість, тобто, $\mathbb{P}(\bar{C}) = 1$, де $C := \bigcap_{N=0}^{\infty} \bigcup_{k=N}^{\infty} A_k$ – подія, яка полягає в тому, що серед подій (A_k) відбувається нескінченна їх кількість.

2. ([25]–[27, с.84]) Якщо події (A_k) попарно незалежні і $\mathbb{P}(\bar{C}) = 1$, тобто, серед подій (A_k) з ймовірністю, що дорівнює одиниці, відбувається лише скінченна їх кількість, то $\sum_{k=0}^{+\infty} \mathbb{P}(A_k) < +\infty$.

Друга частина цієї леми є уточненням добре відомого зі стандартних курсів теорії ймовірностей варіанту леми Бореля-Кантелі (див, наприклад, [10, с.7]), у якій припускається сукупна незалежність подій (A_k) .

2. Основні теореми. Далі доведемо спочатку у цьому пункті дві теореми.

Теорема А. Нехай $\tau(\Lambda) = 0$ і $F \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^{\infty})$. Припустимо, що $(\|f_k(\omega)\|)$ – послідовність попарно незалежних випадкових величин з функціями розподілу $F_k(x) := \mathbb{P}\{\omega: \|f_k(\omega)\| < x\}$, $x \in \mathbb{R}$, $k \geq 0$. Виконуються наступні твердження:

а) Якщо $\sigma(\omega) = \sigma(F, \omega) \geq \rho \in (-\infty, +\infty)$ м.н., то

$$(\forall \varepsilon > 0): \sum_{k=0}^{+\infty} \mathbb{P}(1 - F_k((e^{-\rho} + \varepsilon)^{\lambda_k})) < \infty.$$

б) Якщо існує послідовність (δ_k) така, що $\delta_k > -\infty$ ($k \geq 0$), $\lim_{k \rightarrow +\infty} \delta_k = e^{-\rho}$, $\rho \in (-\infty, +\infty]$, і $\sum_{k=0}^{+\infty} \mathbb{P}(1 - F_k(\delta_k^{\lambda_k})) = +\infty$, то $\sigma(F, \omega) \leq \rho$ м.н.

Доведення теореми А. Повторюємо схему міркувань з доведення відповідного твердження зі статті [14].

а) Спочатку припустимо, що $\sigma(F, \omega) \geq \rho \in (-\infty, 0]$ м.н., тоді, з (8) при $\tau(\Lambda) = 0$ маємо, що

$$(\exists B \in \mathcal{A}, P(B) = 1)(\forall \omega \in B): \overline{\lim}_{k \rightarrow +\infty} \frac{\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} \leq -\rho.$$

За означенням верхньої границі звідси маємо

$$(\forall \omega \in B)(\forall \varepsilon > 0)(\exists k^*(\omega) \in \mathbb{N})(\forall k \geq k^*(\omega)): \|f_k(\omega)\| < (e^{-\rho} + \varepsilon)^{\lambda_k},$$

Позначимо $A_k := \{\omega: \|f_k(\omega)\| < (e^{-\rho} + \varepsilon)^{\lambda_k}\}$. Очевидно, що $B \subset C := \bigcap_{N=0}^{\infty} \bigcup_{k=N}^{\infty} A_k$, а подія $\bar{C} := \bigcap_{N=0}^{\infty} \bigcup_{k=N}^{\infty} \bar{A}_k$ полягає в тому, що “серед подій послідовності (\bar{A}_k) відбувається нескінченна їх кількість”. Оскільки $P(C) = 1$, то $P(\bar{C}) = 0$, а з попарної незалежності випадкових величин $(\|f_k(\omega)\|)$ впливає попарна незалежність подій (A_k) , то за сформульованою вище другою частиною леми Бореля-Кантелі $\sum_{k=0}^{+\infty} \mathbb{P}(\bar{A}_k) < +\infty$. Залишається врахувати, що

$$P(\bar{A}_k) = 1 - F_k((e^{-\rho} + \varepsilon)^{\lambda_k}).$$

Припустимо тепер, що $\sigma(\omega, F) \geq \rho > 0$ м.н. Тоді, для ряду Діріхле $F^*(z, \omega) = \sum_{k=0}^{+\infty} f_k^*(\omega) e^{z\lambda_k}$, де $f_k^*(\omega) = f_k(\omega) e^{\rho\lambda_k}$, абсциса збіжності $\sigma^*(\omega) = \sigma(\omega, F) - \rho \geq 0$ м.н., а функція розподілу випадкової величини $\|f_k^*(\omega)\|$ дорівнює $F_k^*(x) = F_k(x \cdot e^{-\rho\lambda_k})$, і тому

$$F_k^*((1 + \varepsilon)^{\lambda_k}) = F_k((e^{-\rho} + \varepsilon_1)^{\lambda_k}), \varepsilon_1 = \varepsilon e^{-\rho}.$$

Ця рівність і завершує доведення цього п.а).

б) Знову, подібно як у статті [14], позначимо $A_k = \{\omega: \|f_k(\omega)\| < \delta_k^{\lambda_k}\}$. Тоді

$$\sum_{k=0}^{+\infty} P(\bar{A}_k) = \sum_{k=0}^{+\infty} (1 - F_k(\delta_k^{\lambda_k})) = +\infty$$

і за другою частиною леми Бореля-Кантелі $P(\bar{C}) = 1$, де $\bar{C} := \bigcap_{N=0}^{\infty} \bigcup_{k=N}^{\infty} \bar{A}_k$. Звідси,

$(\forall \omega \in \bar{C})(\forall N \in \mathbb{Z}_+)(\exists k_N(\omega) \geq N): \|f_k(\omega)\| \geq \delta_k^{\lambda_k} (k = k_N(\omega), N \geq 1)$, тому $-\ln \|f_k(\omega)\| \leq -\lambda_k \ln \delta_k (k = k_N(\omega), N \geq 1)$, звідки остаточно м.н.

$$\sigma(F, \omega) = \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} \leq \lim_{\substack{N \rightarrow +\infty, \\ k = k_N(\omega)}} \frac{-\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} \leq - \lim_{k \rightarrow +\infty} \ln \delta_k = \rho.$$

Теорема Б. Нехай $\tau(\Lambda) = 0$ і $F \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$. Припустимо, що $(\|f_k(\omega)\|)$ – послідовність випадкових величин з функціями розподілу $F_k(x) := P\{\omega: \|f_k(\omega)\| < x\}$, $x \in \mathbb{R}, k \geq 0$. Виконуються наступні твердження:

а) Якщо існують $\rho \in (-\infty, +\infty)$, $\varepsilon > 0$ такі, що $\sum_{k=0}^{+\infty} (1 - F_k(e^{(-\rho+\varepsilon)\lambda_k})) < \infty$, то $\sigma(F, \omega) \geq \rho - \varepsilon$ м.н.

б) Якщо $\sigma(F, \omega) = -\infty$ м.н., то $(\forall E > 1): \sum_{k=0}^{+\infty} (1 - F_k(E^{\lambda_k})) = +\infty$. Доведення теореми Б.

а) Подібно, як і у статті [14], позначимо

$$A_k = \{\omega: \|f_k(\omega)\| < e^{(-\rho+\varepsilon)\lambda_k}\}.$$

Оскільки $1 - F_k(e^{(-\rho+\varepsilon)\lambda_k}) = P(\bar{A}_k)$, то з умови $\sum_{k=0}^{+\infty} (1 - F_k(e^{(-\rho+\varepsilon)\lambda_k})) < \infty$ отримаємо, що $\sum_{k=0}^{+\infty} P(\bar{A}_k) < \infty$, і за першою частиною леми Бореля-Кантелі $P(\bar{C}) = 0$, де $\bar{C} := \bigcap_{N=0}^{\infty} \bigcup_{k=N}^{\infty} \bar{A}_k$. Звідси $P(C) = 1$, $C := \bigcup_{N=0}^{\infty} \bigcap_{k=N}^{\infty} A_k$. Тому, для кожного $\omega \in C$ існує $k = k^*(\omega)$ таке, що $\omega \in A_k$ для всіх $k \geq k^*(\omega)$, тобто $(\forall k \geq k^*(\omega)): \|f_k(\omega)\| < e^{(-\rho+\varepsilon)\lambda_k}$. Звідки

$$\sigma(F, \omega) = \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{-\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} \geq - \lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{\ln(e^{(-\rho+\varepsilon)\lambda_k})}{\lambda_k} = \rho - \varepsilon \text{ м.н.}$$

б) За умовою маємо, що $\sigma(F, \omega) = -\infty$ м.н. Тому, за означенням верхньої границі $\lim_{k \rightarrow +\infty} \frac{\ln \|f_k(\omega)\|}{\lambda_k} = +\infty$ м.н. маємо, що

$$(\exists B \in \mathcal{A}, P(B) = 1)(\forall \omega \in B)(\forall E > 1)(\forall N \in \mathbb{Z}_+)(\exists k_N(\omega) \geq N, k_N(\omega) \in \mathbb{N}): \|f_k(\omega)\| \geq E^{\lambda_k} (k = k_N(\omega)).$$

Останнє означає, що $B \subset \bar{C} := \bigcap_{N=0}^{\infty} \uparrow \bigcup_{k=N}^{\infty} \uparrow \bar{A}_k$, де $\bar{A}_k = \{\omega: \|f_k(\omega)\| \geq E^{\lambda_k}\}$, звідки, $P(\bar{C}) = 1$. Звідси, за першою частиною леми Бореля-Кантелі отримуємо, що $\sum_{k=0}^{\infty} \uparrow P(\bar{A}_k) = +\infty$.

Але виконується рівність $P(\bar{A}_k) = 1 - F_k(E^{\lambda_k})$. Тому, теорему Б повністю доведено.

3. Деякі наслідки. Отримаємо кілька наслідків з доведених вище теорем.

Твердження 3. Нехай $f \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^{\infty})$, а випадкові величини $(\|f_k(\omega)\|)$ – попарно незалежні. Якщо існують додатні випадкові величини $a(\omega)$, $b(\omega)$ такі, що

$$\begin{aligned} (\exists k_0 \in \mathbb{Z}_+)(\forall x \geq 0)(\forall k \geq k_0): F_k(x) \leq F_a(x) := P\{\omega: a(\omega) < x\} \wedge \\ F_k(x) \geq F_b(x) := P\{\omega: b(\omega) < x\}, F_a(+0) < 1 \text{ та} \\ (\forall \varepsilon > 0): \mathbf{M}\left(n_{\Lambda}\left(\frac{\ln b}{1+\varepsilon}\right)\right) < +\infty, \end{aligned} \quad (9)$$

де $n_{\Lambda}(t) := \sum_{\lambda_k \leq t} \uparrow 1$ – лічильна функція послідовності Λ , то $\sigma(F, \omega) = 0$ м.н.

Доведення. Перевіримо спочатку, що можна застосувати п. б) теорему А. Оскільки для $\delta_k = (\lambda_k)^{-1/\lambda_k}$ маємо $\delta_k \rightarrow 1 - 0$, $\delta_k^{\lambda_k} \rightarrow 0 (k \rightarrow +\infty)$, то $\rho = 0$ і для всіх досить великих $k (k \geq k_0)$, $1 - F_a(\delta_k^{\lambda_k}) \geq 1 - F_k(\delta_k^{\lambda_k}) \geq 1 - (1 + F_a(+0))/2 = (1 - F_a(+0))/2 > 0$, звідки,

$$\sum_{k=k_0}^{+\infty} \uparrow (1 - F_k(\delta_k^{\lambda_k})) \geq \sum_{k=k_0}^{+\infty} \uparrow \frac{1 - F_a(+0)}{2} = +\infty,$$

тобто, умови п. б) теорему А виконуються і тому $\sigma(F, \omega) \leq 0$ м.н.

Доведемо тепер протилежну нерівність. Переконаємось в тому, що можна застосувати п. а) теорему Б. Зауважимо, що

$$\begin{aligned} \mathbf{M}\left(n_{\Lambda}\left(\frac{\ln b}{1+\varepsilon}\right)\right) &= \int_0^{+\infty} \uparrow n_{\Lambda}\left(\frac{\ln x}{1+\varepsilon}\right) dF_b(x) = \\ &= -n_{\Lambda}(t)(1 - F_b((1 + \varepsilon_0)^t)) \Big|_{-\infty}^{+\infty} + \\ &+ \int_0^{+\infty} \uparrow (1 - F_b((1 + \varepsilon_0)^t)) dn_{\Lambda}(t) = \sum_{k=0}^{+\infty} \uparrow (1 - F_b((1 + \varepsilon_0)^{\lambda_k})), \end{aligned}$$

де $\varepsilon_0 = e^{1+\varepsilon} - 1$. Тоді з умов нашого твердження 3 випливає, що для будь-якого $\varepsilon_1 > 0$:

$$\sum_{k=0}^{+\infty} \uparrow (1 - F_b(e^{\varepsilon_1 \lambda_k})) < +\infty.$$

Справді, для цього досить вибрати $\varepsilon_1 = \ln(1 + \varepsilon_0)$, бо тоді $e^{\varepsilon_1 \lambda_k} = (1 + \varepsilon_0)^{\lambda_k}$. Тобто, отримуємо, що виконується умова п. а) теорему Б з $\rho = 0$. Тоді, застосування теорему Б доводить, що $\sigma(F, \omega) \geq -\varepsilon_1$ м.н.

Нехай тепер $B_1 = \{\omega: \sigma(F, \omega) \leq 0\}$, $\mathbf{P}(B_1) = 1$, $B = B(\varepsilon_1) = \{\omega: \sigma(F, \omega) \geq -\varepsilon_1\}$, $\mathbf{P}(B) = 1$. Виберемо далі $\varepsilon_1 = \frac{1}{k}$ ($k \geq 2$), $B_k = B(\varepsilon_1)$, $B_0 = \bigcap_{k=1}^{+\infty} B_k$. Зауважимо, що $\mathbf{P}(B_0) = 1$. Тому, для кожного $\omega \in B_0$ і для всіх $k \geq 2$ виконується $-\frac{1}{k} \leq \sigma(F, \omega) \leq 0$. Залишається спрямувати $k \rightarrow +\infty$.

Наслідок 1. Нехай $f \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$, а випадкові величини $(\|f_k(\omega)\|)$ – попарно незалежні. Якщо існують додатні випадкові величини $a(\omega)$, $b(\omega)$ такі, що

$$\begin{aligned} & (\exists k_0 \in \mathbb{Z}_+) (\forall x \geq 0) (\forall k \geq k_0): F_k(x) \leq F_a(x) := \\ & = P\{\omega: a(\omega) < x\} \wedge F_k(x) \geq F_b(x) := P\{\omega: b(\omega) < x\}, F_a(+0) < 1 \\ & \text{та } (\exists \alpha, \beta \in (0, +\infty)): n_\Lambda(t) \leq \beta t^\alpha (t \geq t_0), \mathbf{M}((\ln^+ b)^\alpha) < +\infty, \quad \text{то} \\ & \sigma(F, \omega) = 0 \text{ м.н.} \end{aligned}$$

Доведення. Оскільки за умовою

$$\mathbf{M}(n_\Lambda(\frac{\ln b}{1+\varepsilon})) \leq \mathbf{M}(\beta(\frac{\ln b}{1+\varepsilon})^\alpha) = \frac{\beta}{(1+\varepsilon)^\alpha} \mathbf{M}((\ln b)^\alpha) < +\infty,$$

то умови твердження 3 виконуються. Залишається скористатися цим твердженням.

Якщо $\lambda_k \equiv k$, то можна вибрати $\alpha = 1$ і звідси отримаємо теорему 2.1 з [13], доведену там для звичайних степеневих рядів з незалежними в сукупності однаково розподіленими коефіцієнтами.

Відзначимо наступний простий наслідок у випадку, коли $(\|f_k(\omega)\|)$ є послідовністю попарно незалежних випадкових величин з однією і тією ж функцією розподілу (“половина” стандартного розподілу Коші)

$$F_k(x) \equiv F_{\mathcal{K}}(x) = \begin{cases} \frac{2}{\pi} \int_0^x \frac{dt}{1+t^2}, & x \geq 0, \\ 0, & x < 0. \end{cases}$$

Вибираючи $F_a(x) = F_b(x) = F_{\mathcal{K}}(x)$, за наслідком 1 отримуємо таке твердження.

Наслідок 2. Нехай $f \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$, а випадкові величини $(\|f_k(\omega)\|)$ – попарно незалежні однаково розподілені з функцією розподілу $F_{\mathcal{K}}(x)$. Якщо $(\exists \alpha, \beta \in (0, +\infty)): n_\Lambda(t) \leq \beta t^\alpha (t \geq t_0)$, то $\sigma(F, \omega) = 0$ м.н.

Доведення. Перевіримо виконання умов наслідку 1. Справді, $F_{\mathcal{K}}(+0) = 0$, а за умовою

$$\mathbf{M}((\ln^+ b)^\alpha) = \frac{2}{\pi} \int_0^{+\infty} \frac{(\ln^+ x)^\alpha}{1+x^2} dx < +\infty.$$

Залишається пригадати, що умова $(\exists \alpha, \beta \in (0, +\infty)): n_\Lambda(t) \leq \beta t^\alpha (t \geq t_0)$, є умовою наслідку 1.

Сформулюємо інший наслідок у випадку, коли попарно незалежні випадкові величини $(\|f_k(\omega)\|)$ мають, взагалі кажучи, різні експоненційні розподіли.

Наслідок 3. Нехай $f \in \mathcal{D}(\Lambda, \mathbb{B}^\infty)$, а випадкові величини $(\|f_k(\omega)\|)$ – попарно незалежні з функціями розподілу

$$F_k(x) = F_{\beta_k}(x) = \begin{cases} 1 - e^{-\beta_k x}, & x \geq 0, \\ 0, & x < 0. \end{cases}$$

Якщо існують $a, b > 0$ такі, що $b \leq \beta_k \leq a$, а також $(\exists \alpha, \beta \in (0, +\infty)) : n_\Lambda(t) \leq \beta t^\alpha (t \geq t_0)$, то $\sigma(F, \omega) = 0$ м.н.

Доведення. Перевіримо виконання умов наслідку 1. Для цього виберемо в наслідку $1F_a(x) = F_\beta(x)$ при $\beta = a$ і $F_b(x) = F_\beta(x)$ при $\beta = b$. Тоді, $F_a(+0) = 0$, а за умовою

$$\mathbf{M}((\ln^+ b)^\alpha) = b \int_0^{+\infty} (\ln^+ x)^\alpha e^{-bx} dx < +\infty.$$

Залишається знову пригадати, що умова $(\exists \alpha, \beta \in (0, +\infty)) : n_\Lambda(t) \leq \beta t^\alpha (t \geq t_0)$, є умовою наслідку 1.

Сформулюємо таку теорему для банахово-значних степеневих рядів з класу $\mathcal{K}(\mathbf{m})$. Вона отримується простим переформулюванням доведеної вище теореми А.

Теорема В. Припустимо, що $f \in \mathcal{K}(\mathbf{m})$ і має вигляд (2), а $(\|f_k(\omega)\|)$ – послідовність попарно незалежних випадкових величин з функціями розподілу $F_k(x) := P\{\omega : \|f_k(\omega)\| < x\}$, $x \in \mathbb{R}, k \geq 0$. Тоді виконуються такі два твердження:

а) Якщо $R(\omega) = R(\omega, \mathbf{m}) \geq \rho \in (0, +\infty)$ м.н., то $(\forall \varepsilon > 0) : \sum_{k=0}^{+\infty} (1 - F_k((1/\rho + \varepsilon)^{m_k})) < \infty (\rho \in (0, +\infty))$.

б) Якщо існує послідовність (δ_k) така, що $\delta_k > 0 (k \geq 0)$, $\delta_k \rightarrow 1/\rho (k \rightarrow +\infty)$, $\rho \in [0, +\infty)$, і $\sum_{k=0}^{+\infty} (1 - F_k(\delta_k^{m_k})) = +\infty$, то $R(\omega, \mathbf{m}) \leq \rho$ м.н.

Нескладно подібно переформулювати і твердження теореми 2.

Сформулюємо ще ряд тверджень, які можна трактувати, як наслідки для класу $\mathcal{K}(\mathbf{m})$, доведених вище тверджень і наслідків.

Твердження 4. Нехай $f \in \mathcal{K}(\mathbf{m})$ і $(\|f_k(\omega)\|)$ попарно незалежні. Тоді:

1⁰. якщо існує $(\delta > 0)$ така, що $\sup\{F_k(\delta) : k \in \mathbb{Z}_+\} = \Delta < 1$, тоді $R(\omega, \mathbf{m}) \leq 1$ м.н.

2⁰. якщо існує додатна випадкова величина $a(\omega)$ така, яка $(\forall x \geq 0)(\forall k \in \mathbb{Z}_+) : F_k(x) \leq F_a(x) := P\{\omega : a(\omega) < x\}$ і $F_a(+0) < 1$, тоді $R(\omega, \mathbf{m}) \leq 1$ м.н.

Доведення твердження 4. 1⁰. зважаючи на те, що

$$1 - F_k(\delta_k^{m_k}) = 1 - F_k(\delta) \geq 1 - \Delta$$

для $\delta_k = \delta^{1/m_k}$ за п. б) з теореми В отримуємо твердження пункту 1⁰.

2⁰. Досить зазначити, що з умов випливає, що існує $\delta > 0$ таке що $F_a(\delta) < 1$ і тому $\Delta = \sup\{F_k(\delta) : k \in \mathbb{Z}_+\} \leq F_a(\delta) < 1$. Отже, п. 2⁰ отримуємо з п. 1⁰.

Твердження 5. Нехай $f \in \mathcal{K}(\mathbf{m})$. Якщо існує додатна випадкова величина $b(\omega)$ така, що

$$(\forall x \geq 0)(\forall k \in \mathbb{Z}_+): F_k(x) \geq F_b(x) := P\{\omega: b(\omega) < x\}$$

і для кожного $\varepsilon > 0$, $\int_0^{+\infty} C\left(\frac{\ln x}{1+\varepsilon}\right) dF_b(x) < +\infty$, де $C(t) = \sum_{m_k \leq t} 1$ – лічильна функція послідовності $\mathbf{m} = (m_k)$, тоді $R(\omega, \mathbf{m}) \geq 1$ м.н.

Наслідок 4. Нехай $f \in \mathcal{K}(\mathbf{m})$ і $(\|f_k(\omega)\|)$ є попарно незалежні. Якщо $(\exists \delta > 0): \sup\{F_k(\delta): k \in \mathbb{Z}_+\} = \Delta < 1$, і існує послідовність $(\varepsilon_k): \varepsilon_k \rightarrow +0 (k \rightarrow +\infty)$ і $\sum_{k=0}^{+\infty} (1 - F_k((1 + \varepsilon_k)^{m_k})) < \infty$, тоді $R(\omega, \mathbf{m}) = 1$ м.н.

Наслідок 5. Нехай $f \in \mathcal{K}(\mathbf{m})$ і $(\|f_k(\omega)\|)$ попарно незалежні. Якщо існують додатні випадкові величини $a(\omega)$ і $b(\omega)$ як у твердженні 4 і 5, то $R(\omega, \mathbf{m}) = 1$ м.н.

Зауваження 1. Наслідок 4 встановлений у випадку звичайних лаунарних степеневих рядів з незалежними в сукупності коефіцієнтами однаково розподілених випадкових величин (тобто $F_k \equiv F$) у статті Арнолда [11], а наслідок 5 у випадку $m_k = k (k \geq 0)$ у статті Ротерса [13].

Література

1. Conway J.B. A Course in Functional Analysis. New York: Springer, 1985.
2. Ryan R. *Boundary values of analytic vector valued functions*, Proc. Koninkl. Nederl. Akad., Ser. A., **65** (1962), no. 5, 558–572. [https://doi.org/10.1016/S1385-7258\(62\)50056-5](https://doi.org/10.1016/S1385-7258(62)50056-5)
3. Grossetete C. *Sur certaines classes de fonctions harmoniques dans le disque a valeur dans un espace vectoriel topologique localement convexe*, C. R. Acad. Sc. Paris, **273** (1971), no. 22, 1048–1051.
4. Grossetete C. *Classes de Hardy et de Nevanlinna pour les fonctions holomorphes a valeurs vectorielles*, C. R. Acad. Sc. Paris, **274** (1972), no. 3, 251–253.
5. Kumar N., Manocha G. *On a class of entire functions represented by Dirichlet series*, J. Egyptian Math. Soc., **21** (2013), 21–24 <http://dx.doi.org/10.1016/j.joems.2012.10.008>
6. Chutani L., Kumar N., Manocha G. *On a class of vector-valued entire Dirichlet series in n variables*, Acta Comment. Univ. Tartu. Math., **22** (2018), no. 1, 3–12.
7. Choi Y. S., Kim U. Y., Maestre M. *Banach spaces of general Dirichlet series*, J. Math. Anal. Appl., **465** (2018), no. 2, 839–856. <https://doi.org/10.1016/j.jmaa.2018.05.036>
8. Andreas Defant D., Schoolmann I. *Hardy spaces of general Dirichlet series — a survey*, arXiv:1902.02073v1 [math.FA] 6 Feb 2019, 1–28.
9. Carando D., Germán I., Defant A., Marceca F., Schoolmann I. *Vector-valued general Dirichlet series*, Stud. Math. **258** (2021), 269–316. DOI: 10.4064/sm200127-24-4

10. Kahane J.–P. Some random series of functions. 2nd. ed. Cambridge stud. in adv. math. 5. Cambridge Univ. Press, 1985, 308 p.
11. Arnold L. *Über die Konvergenz einer zufälligen Potenzreihe*, J. Reine Angew. Math., **222** (1966), 79–112.
12. Arnold L. *Konvergenzprobleme bei zufälligen Potenzreihen mit Lücken*, Math. Zeitschr, **92** (1966), 356–365.
13. Roters K. *Convergence of random power series with pairwise independent Banach-space-valued coefficients*, Statistics and Probability Letters, **18** (1993), P.121–123.
14. Скасків О.Б., Шаповаловська Л.О. *Про абсциси збіжності випадкових рядів Діріхле*, Буков. матем. журн. **3** (2015), №1, 110–114.
15. Sharovalovska L.O., Skaskiv O.B. *On the radius of convergence of random gap power series*, Int. J. Math. Analysis, **9** (2015), № 38, 1889–1893. <http://dx.doi.org/10.12988/ijma.2015.53115>
16. Kuryliak A.O., Skaskiv O.B., Stasiv O.Yu. *On the convergence of Dirichlet series with random exponents*, Int. Journal of Appl. Math. – 2017. – V.30, №3. – P.229–238.
17. Скасків О.Б., Стасів Н.Ю. *Абсциси збіжності рядів Діріхле з випадковими показниками*, Вісник Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат. – 2017. – Вип.84. – С.96–112.
18. Куриляк А.О., Скасків О.Б., Стасів Н.Ю. *Про абсциси збіжності рядів Діріхле з випадковими показниками і коефіцієнтами*, Буков. матем. журн. – 2017. – Т.5, 3–4. – С.90–97.
19. Скасків О.Б., Стасів Н.Ю. *Абсциси збіжності рядів Діріхле з випадковими показниками*, Вісн. Львів. ун-ту, сер. мех.-мат. – 2018. – Вип.85. – С.66–82.
20. Mandelbrojt S. Dirichlet series: principles and methods, Reidelm, Dordrecht, 1972.
21. Шеремета М.М. Цілі ряди Діріхле. – К.: ІСДО, 1993.
22. Задорожна О.Ю., Скасків О.Б. *Елементарні зауваження про абсциси збіжності інтегралів Лапласа-Стілт'єса*, Буков. матем. журн., **1** (2013), №3-4, 45–50.
23. Tian F. *Growth of random Dirichlet series*, Acta Math. Sci. – 2000. V.20, №3. – P.390–396.
24. Ding X., Xiao Y. *Natural boundary of random Dirichlet series*, Укр. матем. журн. – 2006. – Т.58, №7. – С.997–1005.
25. Erdős P., Rényi A. *On Cantor's series with convergent $\sum 1/q_n$* // Ann. Univ. Sci. Budapest Eötvös. Sect. Math. – 1959. – V.2. – P.93–109.
26. Petrov V.V. Sums of independent random variables. – New York: Springer, 1975.
27. Billingsley P. Probability and measure. – New York: Wiley, 1986.

Стаття надійшла до редакційної колегії 02.11.2022 р.

**RANDOM BANACH-VALUED DIRICHLET SERIES
WITH A INCREASING DETERMINISTIC SEQUENCE
OF POSITIVE EXPONENTS**

M. R. Kuryliak, O. B. Skaskiv

*Ivan Franko National University of Lviv; 79000, 1 Universytetska street,
Lviv, Ukraine; E-mail: olskask@gmail.com, mega_shim@ukr.net*

The article deals with random Dirichlet series of the form $F_\omega(z) = \sum_{k=0}^{+\infty} f_k(\omega) e^{z\lambda_k}$, where (λ_k) is some sequence such that $0 = \lambda_0 < \lambda_k < \lambda_{k+1} \rightarrow +\infty (1 \leq k \rightarrow +\infty)$, and $(f_k(\omega))_{k=0}^{+\infty}$ is a sequence of random variables on the probability space $(\Omega, \mathcal{A}, \mathbf{P})$ such that each mapping $f_k(\omega): \Omega \rightarrow \mathbb{B}$ is such that $\|f_k(\omega)\|$ is a measurable function with respect to pairs of σ -algebras \mathcal{A} and $\mathcal{B}(\mathbb{R})$, where $(\mathbb{B}, \|\cdot\|)$ is complex-valued Banach space. The main statements of the paper are Theorems 1 and 2 and concern the estimates of the abscissas of convergence of the above series.

Keywords: *formal Dirichlet series, random coefficients, complex valued Banach space, convergence abscissa, absolute convergence abscissa.*